nr. 26

buiten dienst

17 februari 2012
anarchistische krant

Griekenland op voet van opstand

ALLES BEGINT VANDAAG

In Griekenland waarde het spook van de revolte van december 2008, die het hele land grondig dooreenschudde nadat Alexis werd doodgeschoten door de flikken, al maandenlang door de straten. Tegenover de verarming zonder voorga van het land, de onmogelijkheid om tot wat voor herschikking dan ook van de sociale en economische situatie te komen, de duimschroef die aangedraaid wordt voor een hele bevolking in naam van het behoud van het bestaande systeem en de macht, drongen velen aan op de terugkeer van dat spook, van een brede, compromisloze revolte tegen de Staat en het kapitalisme.

Na de stemming van een zoveelste pakket besparingsmaatregelen die ondermeer een verlaging met 30% van het minimumloon voorziet (samen met de voorgaande verlagingen, werden de lonen op minder dan een jaar gehalveerd), was het niet 'alleen' dat spook dat Athene en vele andere steden innam: die nacht na de stemming, waaide er een wind van opstand. Tientallen gebouwen werden in brand gestoken (banken, instellingen, supermarkten, "historisch erfgoed", ministeries,...), honderden winkels werden geplunderd en verwoest, overal werden barricades opgeworpen en vonden harde botsingen plaats met de verdedigers van de orde, tientallen gebouwen werden bezet,... Maar deze wind overstijgt alle poging tot 'berekening'... zo breed, zo alomvattend, honderdduizenden mensen waren er in betrokken, ieder met zijn woede, verlangens, ideeën, handen. Geen enkele politieker, geen enkele beheerder, geen enkele "politiek" zal daar de hand op kunnen leggen zonder te riskeren zich te verbranden.

De bittere pil van besparingen wordt in elk Europees land opgelegd, het enige onderscheid is de graad en het ritme. Overal storten de laatste omwallingen van het "sociaal overleg" tussen uitbuiters en uitgebuiten in... hun plaats wordt ingenomen door ofwel de berusting, het cynisme van een overleven op de kap van andere armen, depressie en zelfmoord; ofwel door de woede, de razernij, het leven dat terug begint te bonzen. Wat vandaag in Griekenland gebeurt, toont op z'n minst één zaak aan: een opstand op het Europese vasteland is niet zo ondenkbaar. Meer nog, het is mogelijk en nu mag er niet geaarzeld worden. De transformatie van de autoritaire en kapitalistische bases van de maatschappij, de opbouw van een nieuwe wereld van vrijheid, solidariteit, zelforganisatie zullen gebeuren doorheen de aanval tegen het bestaande, door de gewelddadige destructie, door brede opstanden.

We mogen deze nieuwe wind, dit nieuw elan van revolte niet laten stikken. De revolte van ginder laten isoleren komt neer op het graven van haar wreed en bloederig graf. De revolte van ginder moet uitbreiden, moet zich verbinden met de revoltes hier (die *voorlopig* nog veel bescheidener zijn), moet ons aanmoedigen om onze aanvallen te verhevigen tegen alles wat ons verstikt, uitbuit en onderdrukt. Want ginder werd de mogelijkheid van een toekomst op een kier gezet, zoals dat het geval is met de nog steeds aan de gang zijnde opstanden en rellen in Egypte, Tunesië, Syrië en elders in de wereld. Het is een mogelijkheid die ook hier belichaamd kan worden, in het hart van de Europese hoofdstad waar de woede latent is, de spanningen tastbaar en de 'schikkingen' mager. Afwachten is niet meer aan de orde van de dag, als dat het ooit al was. Het conflict is er, het is dagelijks en het hangt eenvoudigweg van onszelf af of we willen dat het ontploft in brede bewegingen van revolte en opstanden. De angst die zovele armen in de rangen van de sociale orde vastpint, kan van kant veranderen, zoals dat gebeurde in Griekenland. Bibberen voor de toekomst zal toekomen aan anderen... aan de machtigen, de rijken en de uitbuiters.

Laten we ons wapenen met moed en vastberadenheid om op te staan tegen deze wereld; laten we ons ontdoen van alle sporen van berusting en aanvaarding; laten we omhelzen wat gisteren nog ondenkbaar was en vandaag mogelijk is: *de opstand tegen het bestaande.*

[Een prestigieuze cinema overgeleverd aan de vlammen, Athene]

Eurocraat, vreet uw das op!... en ga kakken

Aan de vooravond van een Europese top in Brussel werden 's nachts vier voertuigen in brand gestoken in de Europese wijk. Later eist een communiqué op internet de brandstichting op: "*Posthuum communiqué. Wij, vier leden van het Revolutionaire Front van Dienstweigerende Wagens, eisen onze beslissing, genomen in de nacht van 29 januari, op om in staking te gaan. Een wilde, onbeperkte en onherroepelijke staking. Wij deserteren op definitieve en explosieve wijze onze respectievelijke eigenaars, met name twee europarlementariërs, een ambtenaar van de NAVO en een diplomaat. Deze chefs naar hun job voeren, in de straat erkend worden als dienaars van die rotzakken... het werd ons te veel.*" Inderdaad. De wagens van europarlementariërs vallen te onderscheiden door hun nummerplaat: blauwe letters op een witte achtergrond, beginnende met 'EUR'. Die van NAVO-ambtenaren zijn blauwe letters op een witte achtergrond en die van diplomaten beginnen altijd met 'CD' (hetzij groen op witte achtergrond, hetzij rood op witte achtergrond). De jacht is geopend!

Gebraden flikkerij vanavond

In het Luikse had het politiekantoor van Dison het eventjes warm. Laat in de nacht goten onbekenden brandbare vloeistof in het gebouw en staken het in brand. Op z'n minst één kantoor werd door de vlammen vernield. Duizend redenen om de ordetroepen aan te vallen, duizend manieren om het *flicaille* een slag terug te geven.

De Syrische ambassade in Brussel aangevallen

Als reactie op de bombardementen door het Syrische regime van opstandige steden en streken, heeft een groep laat op de avond de Syrische ambassade in Brussel aangevallen (zoals in London, Caïro, Tunis, Berlijn,...). De groep drong binnen in het gebouw en sloeg alles kort en klein. Met zijn voertuig probeerde een Syrische diplomaat of bewaker de betogers op het voetpad omver te rijden en uiteindelijk slaagden de flikken erin om een twintigtal personen administratief aan te houden. Eén aanvaller werd aangereden door een politiewagen en brak zijn been. Alles bij elkaar genomen is de macht overal in de wereld hetzelfde: orde moet heersen en degenen die dat niet aanvaarden, worden op de een of andere manier onderdrukt. Onze solidariteit met de aan de gang zijnde opstand in Syrië, heeft haar wortels in het feit dat deze opstand naar vrijheid neigt, omdat ze haar hart en ziel heeft in de sociale en diffuse weerstand. En na een eventuele val van het regime van Bashar, zal dit gevecht voor vrijheid doorgaan, zoals we vandaag bijvoorbeeld zien in Egypte waar degenen die de bases van de maatschappij radicaal willen veranderen botsen met de conservatieven, het militaire "overgangsregime", met de islamisten. We moeten zuurstof geven aan deze opstanden, opdat ze de kracht zouden vinden om verder te gaan dan het verzet tegen *een* regime en de contradicties doen uiteenspatten tussen uitbuiters en uitgebuiten, rijken en armen, conservatieven en revolutionairen, partizanen van de vrijheid en voorstanders van de macht en de orde. Dát is de inzet, en *niet* de geopolitieke spelletjes tussen de verschillende Staten of de 'verontwaardiging' van de chefs van democratische landen tegenover de slachtpartijen van het Syrische regime (voeren deze democratische landen soms geen oorlogen, onderdrukken ze soms de revoltes in hun achtertuin niet, beschermen ze soms niet de belangen van de rijken en de machtigen?). *Tegen alle macht, lang leve de opstand!*

Een weke staking... daar kunnen we het niet bij houden!

Week. Dat lijkt het enige gepaste woord om de algemene staking van 30 januari laatstleden te omschrijven. Buiten goed opgevolgde stakingen in de zware industrie, enkele stakingspiketten die de toegang tot industriezone's blokkeerden en de verlamming van het openbaar vervoer, werd de economische en sociale orde die dag totaal niet verstoord. Uiteraard was alles in het werk gezet om de mensen te ontmoedigen om te staken (in de media, door de patronale organisaties en alle politieke partijen). Ook door de vakbondscentrales trouwens die alles bij elkaar genomen, liever een schijn van staking, een *mise-en-scene* organiseerden met de delegués die het loyaal zijn ten opzichte van de syndicale hiërarchie, dan het risico te lopen dat er die dag een serieus gemopperd zou worden.

Ver van ons om de vakbonden ervan te beschuldigen dat ze de basis "*verraden*" hebben. Ze vervullen gewoon hun intrinsieke rol: de sociale conflictualiteit op de werkplaats en onder de loonarbeiders verstikken, hun alle mogelijkheid tot autonome en zelfgeorganiseerde actie ontnemen, hen de *syndicalistische mentaliteit* inlepelen. Die mentaliteit wil een "macht" vormen die respectvol staat tegenover de werkgevers en de economie, een "verdediger" van de belangen van de werkers maar altijd *binnen* het systeem. En ja - want er zijn er en misschien wel meer dan we soms zouden denken - dat degenen die nog binnen de vakbonden ploeteren maar vechten tegen de economie, eruitstappen! In de komende gevechten zullen de vakbonden een rem zijn zoals ze eens te meer aangetoond hebben op 30 januari.

Maar hoe ons dan wel te verzetten tegen de besparingsmaatregelen? Voordat je daar op kan antwoorden, moeten we iets doorslaggevend aan het licht brengen. In de aan de gang zijnde veranderingen van de economische en politieke structuren, in de geprogrammeerde verharding van de arbeids- en overlevingsomstandigheden, in de toenemende verarming, heeft het geen zin (meer) om te hopen wat kruimels te kunnen afpingelen, noch om te geloven dat de geforceerde mars naar de bezuini- >

gingen gestopt kan worden. De sociale Staat, de “bescherming” door de Staat van de werknemers in ruil voor hun muilkorving (het beruchte “sociale overleg”), de Papa-Staat die een beetje zorg draagt voor de zieken, de gehandicapten, de ouderen... dat alles wordt momenteel van de Europese kaart gevaagd. De toekomst is het open conflict, zonder bemiddeling, zonder schokdempers, tussen degenen die veel hebben en degenen die weinig hebben... of, wat zich aftekent en aangemoedigd wordt door de macht, het meedogeloze conflict tussen degenen die bijna niets hebben onderling. Zich ontdoen van alle illusies over een mogelijke “schikking”, is de eerste stap die gezet moet worden om in de arena van het sociale gevecht te treden.

Vandaag gaat het er niet om een (politiek of syndicaal) blok te vormen tegen de macht en de besparingsmaatregelen, maar om de structuren ervan te ondermijnen. De weigering van de arbeid verspreiden; zelfgeorganiseerde vormen uitvinden van zelfverdediging en solidariteit tegen de Staat, tegen de deurwaarders die jacht maken op de armen, tegen de security die de rijkdommen beschermen; de sociale controle kortsluiten; overal waar mogelijk de *rijken* aanvallen.
Té radicaal, onmogelijk, zeg je? Maar wees dan godverdomme bereid om je lot te omhelzen: leef een rot leven en sterf als een hond, gebruikt schroot van de economie en de macht! Als de slaven slaaf willen blijven, moeten ze niet komen janken!

Hoe beginnen te ageren? Dat is niet moeilijk. Voor degenen die de ogen open houden, ontbreken de gelegenheden nooit. Laten we simpelweg beginnen waar we ons bevinden, waartegen we moeten opboksen. Of dat nu een baas, de RVA, het OCMW, de deurwaarders, de security in de supermarkten, de pacificators van de woede in de wijken, de banken, de tewerkstellings- en interimkantoren zijn... duizend-en-één manieren om ze te verstoren, hen aan te vallen, te *vernietigen... want er is geen schikking mogelijk.* Laten we ons met enkelen of met velen zelf organiseren, met andere woorden, zonder patijen of vakbonden, om de vijandelijkheden te verhevigen of te beginnen. Laten we spelen, dat is het beste wat we kunnen doen. Het enige dat we riskeren, is om niet als slaven te sterven.

De commercie en de economie aanvallen

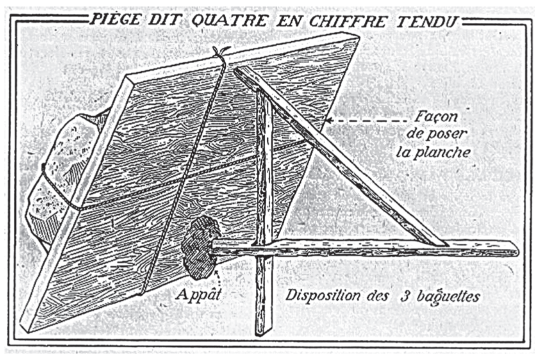
In de algemeen weke sfeer van de algemene staking, lieten zich toch enkele afwijkende noten horen. Zoals bijvoorbeeld in Nijvel, waar een groep betogers die duidelijk niet tevreden waren toen ze zagen dat vele winkels gewoon deden alsof er niets aan de gang was, naar de winkelstraat trok. Ze stormden binnen in de winkels en dreigden alles kapot te slaan als ze hun deuren niet onmiddellijk sloten. De commercanten hadden schrik, sloten hun boetiek en belden hun vrienden de politie. Enkele betogers werden alsnog aangehouden op beschuldiging van deelname aan deze offensieve stakingsactie, maar later vrijgelaten. In Mons werden de ramen van een zestal winkels in het stadscentrum ingesmeten op de avond van de staking. En in Leuven kreeg de woonst van de schepen van Werk en Economie, Brepoels, een nachtelijk bezoekje: kwaaie speelvogels besmeurden de gevel met verf en schilderden de slogan “Dood aan de moraal van werk en geld” en “Slaap zacht, meneer de president” op de gevel. (zie foto hieronder).

Wat chaos in de Marollen en Sint-Gillis

Op de dag van de staking trokken een honderdtal mensen, die schaakmat wilden verklaren aan het kapitaal, de Staat en de beheerders van de strijden, de straat op. Met slogans als “Geen vaderland, geen baas, zal onze rebellie stoppen”, “Diefstal, plundering en sabotage”, de onvermijdelijke “Flikken, varkens, moordenaars” of nog “Geen flik, geen geld, lang leve de vrijheid” trokken ze bommetjesgooiende en sloganspuitende door de Marollen. In Sint-Gilles stroomde de politie massaal toe, sprongen uit hun relwagens en vielen de betogers aan. Tijdens het uiteenspatten van de betoging, werden de ruiten en de carrosserie van een combi met een camera op het dak gemonteerd vernield. Een twintigtal betogers werden aangehouden en later op de avond losgelaten.

Laten we de cipiers de weg versperren...

De cipiersbonden hebben een nationale stakingsaanzegging gedaan vanaf 17 februari. Naast de gewoonlijke eisen voor meer drukkingsmiddelen tegen de gevangenen (veiligheidsmaatregelen, meer personeel, wapens, isolatiecellen...) willen ze protesteren tegen de nieuwe pensioenplannen. Alle staatsambtenaren zullen twee jaar langer moeten werken voordat ze met pensioen kunnen gaan.
Wij, onverzoenlijke vijanden van de gevangenissen en degenen die ze doen bestaan, hebben een beter idetje: dat de cipiers maar direct op pensioen gaan, vanaf vandaag. Dat ze hun vadsige job die bestaat uit het opsluiten van mensen, uit het onmiddellijk afnemen van de bewegingsvrijheid van anderen, laten vallen. Maar geen enkele machtige, geen enkele folteraar, geen enkele lakei van de macht verandert zomaar en plots van mening en van leven. Wij zijn niet naïef, noch humanitaristen. De lakeien van de macht deinzen slechts terug door het conflict, door de *agressieve strijd die anderen tegen hen voeren.* De enige mogelijke “dialoog” is die van de aanval. Zowel binnen als buiten, laten we niet met gekruiste armen blijven zitten wanneer de cipiers hun nationale staking voeren (waardoor ze omstandigheden binnen nog slechter en ellendiger worden, en de gevangenen bijvoorbeeld geen douche, wandeling, bezoek of activiteiten meer hebben). Ten aanval, overal waar de gevangenis, haar dienaars en haar wereld geraakt kan worden!

Liefdadigheid om beter te heersen

De ijzige koude maakte reeds honderden dodelijke slachtoffers in Europa. In België werd het voor vele mensen reeds moeilijke overleven nog zwaarder. Zonder dak boven het hoofd, in rotte appartementen met gebrekkige verwarming, in huizen waar de elektriciteit en de gas afgesloten werd omdat er niet genoeg duiten gedokt waren... het ijzige weer maakt de ellende erger.
Een aantal media zoals de RTBF lanceerden daarop een oproep tot liefdadigheid. Dekens, voedsel, leegstaande huizen die eigenaars even wilden ‘uitlenen’, onderdak voor een nacht... een ware mobilisatie voor liefdadigheid. Om doden te vermijden. Om het drama te verzachten. Om ervoor te zorgen dat alles bij elkaar genomen en eens de ‘crisis’ voorbij, *niets zou veranderen en iedereen op z’n plaats blijft.* De armen in hun krotten, de daklozen op straat, de hongerigen in de greep van hun weldoeners. Zowel wanneer de zon schijnt als wanneer het kwik zwaar onder nul gaat.
Wederzijdse hulp en liefdadigheid zijn twee verschillende dingen. In het eerste geval, helpen de onderdrukten en uitgebuiten elkaar onderling, zonder beroep te doen op welke autoriteit dan ook (die hen juist in hun positie vastpint); in het tweede geval zijn het de autoriteiten (of de mensen via de autoriteiten) die sommigen ‘ter hulp’ schieten om preventief elke oprisping van revolte in de kiem te smoren. Wederzijdse hulp kan een wapen zijn tegen de heerschappij van het geld en de macht in deze wereld, liefdadigheid zal altijd de stok zijn waarmee men de armen in de ellende ondergedompeld houdt.
Laten we ons een andere ‘oplossing’ inbeelden, die even ‘concreet’ en ‘op korte termijn’ is als wat de fanatici van de liefdadigheid en de vijanden van de revolte eisen. Dat men neme wat men nodig heeft en wat men wil, zonder wie dan ook toestemming te vragen, zonder de wet van de privé-eigendom, noch de moraal die het respect voor de meester voorschrijft ,te eerbiedigen. De supermarkten plunderen, leegstaande huizen bezetten, de rijken “belasten” met overvallen en inbraken, de bedrijven, instellingen en kantoren leeghalen... zou dan slechts het begin zijn van de losgebroken revolte.

Waarschuwing aan de uitbuiters van sans-papiers

Sinds de regering de verblijfsvergunningen voornamelijk afhankelijk gemaakt heeft van een arbeidscontract, zijn er vele kleine en grote patroons die nog wat meer geld binnenrijven op kap van sans-papiers. Ze verschaffen bijvoorbeeld valse contracten aan sans-papiers in ruil voor enorme sommen (vaak meerdere duizenden euro’s op voorhand en honderden euro’s per maand van het ‘contract’). Idem voor de schijnhuwelijken, waar valse echtgenoten en echtgenotes maandelijkse aderlatingen eisen van sans-papiers. En naast die valse contracten, wordt de uitbuiting van sans-papiers met de dag erger. Vandaag spreken we over een loon van 2,5 euro per uur... Door de chantage met verblijfsvergunningen, papieren en regularisaties, verzekert de Staat aan de patroons en aan de economie een enorme massa afgezette en wanhopige arbeidskrachten.
Profiteren van de wanhoop van mensen is makkelijk, vooral wanneer het ‘ingedekt’ wordt door het toebehoren tot eenzelfde “gemeenschap”, zoals vaak het geval is in Brussel. *Maar op elk moment kan de wanhoop omslaan in woede, in terechte dorst naar wraak.* Recentelijk nog onderging in Brussel iemand die haar ‘schijnhuwelijk’ zwaar deed betalen aan een sans-papiers (door hem elke maand honderden euro’s af te troggelen), dat aan de lijve. Toen de sans-papiers het geëiste losgeld niet meer kon betalen, trok de afzetster naar de gemeente om hun “scheiding” aan te geven, een manier als een andere om sans-papiers te verklikken. De sans-papiers ontving daarop een negatief voor de regularisatie en een bevel om het grondgebied te verlaten... enkele dagen laten, sneed de sans-papiers de afzetster de keel over. Zeker, dit is een wreed verhaal (te meer daar de sans-papiers vandaag in de gevangenis wegkwijnt), een verhaal van meedogenloos geweld,... maar... is de kwestie niet eerder *zich af te vragen waarom dit soort zaken niet vaker gebeurd?*

agenda

- **Lokaal Acrata - anarchistische bibliotheek**
  Grooteilandstraat 32, 1000 Brussel

  Permanenties
  Elke dinsdag van 16u tot 20u
  Elke donderdag van 17u tot 21u
  Elke zaterdag van 14u tot 18u

  Discussies
  Donderdag 23 februari om 20u
  Videofragmenten van de revoltes en opstanden (nog aan de gang) in Tunesiê, Egypte, Libië, Syrië,...

  Donderdag 1 maart om 20u
  Michael Bakoenin: De harstocht van de revolte

  Meer info op www.acrata.be

* pour la version francophone, voir journalhorsservice.blogspot.com

colofon

Buiten Dienst is een anarchistische krant die ongeveer elke drie weken verschijnt. De krant wordt zowel in het Nederlands als in het Frans gratis verspreid.

Contact
hors.service@hotmail.com
http://krantbuitendienst.blogspot.com

Steunabonnement
Je kan een steunabonnement nemen op Buiten Dienst door maandelijks een bijdrage van 5 euro (of meer...) over te maken op het rekeningnummer 063-4974489-73 (IBAN BE 27 0634 9744 8973). Vermeld duidelijk je adres en dan sturen we elk nummer op.

Verdeling
Wil je helpen met de verspreiding van Buiten Dienst (op straat, in cafés, in vzw’s,...), neem dan contact met ons op. Je kan een stapel Buiten Dienst komen oppikken in één van de verdeelpunten die je vindt op onze website of we kunnen rechtstreeks een pakket opsturen.